

KROPIDŁKOWY (1) *ai*

G sg n kropidłkowého.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kropidłko” ‘roślina’; stanowiący część rośliny:

Wyrażenie: »korzenie kropidłkowe«: Dobry téż ku tákiému knotowi proch s korzenia kropidłkowého. SienLek 127.

TZ